

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész evre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. I. k. n. y. I. Erőkönyvkereskedésben Alsólendva.
Fel evre	4 -	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed evre	2 -	A nyitlér sora egy korona.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Részletre.

Alsólendva, 1910. január 29.

Ez a csatakiáltás mintha kissé alábbhagyott volna. Az új végrehajtási törvény megszorította a mindent részletre eladók eladási kedvét s a sommás perek légiója, mely ezekből az ügyletekből származott, mintha valamelyest megcsappant volna az egész ország bírói karának legnagyobb öröme.

Am az aranykorszaki szép napok elővetelket mutató körüzei hamar elmult. A részletkereskedők egy része ugyan becsukta a boltot, de csak azért, hogy helyet adjon az új és újabb vállalkozóknak, akik még mindig, sőt még inkább merészlik portékáikat a szegényebb néposztálynak c s e k é l y részletekre, de annál busásabban árak mellett eladni. S folyik a részletűzlet vígan tovább.

Mindent, mindent kaphatunk részletre az ágyvertitől fel egészen a Browning-pisztolyig, a fogpiszkálótól az Uchatius-ágyig. A fortélyos részletűzőknök mindig megtalálják a módját a közönség becsapásának s mindenkor lesznek naiv hiszékenyek, akik felélnék mindama maszlagoknak, melyeket a rutinrozott álkereskedők beadnak nekik.

S nem lehet ellenük védekezni. Mert majd hazafias könyvek, hazafias célokait sejtető sorsjegyek, majd tényleg tisztesség jétekonny egyesületek segítségével mondják a célnak s csak későn veszi észre a becsapottak tábora, hogy bizony-bizony is-

mét csak hiszékenységük áldozatául estek s a célt, melyet vásárlásukkal előmozdítottak, nem szolgáltá az eszköz, amellyel azt véghezvittük.

A "részletre" jelszó most is éppen úgy dühöng, mint annak előtte, csak valamivel óvatosabbak az eladók. A vevők azok még ma is olyan könnyen hívók, mint a régi időkben, amikor még az új végrehajtási törvenyt nem alkották meg azok, akik ezzel ennek a lehetetlen kereskedésnek egyszer s mindenkorra véget akartak vetni.

Oh, de minő nagyot csalódhatott az, kinek célja volt a szegény hiszékeny népek segítségül sietni a nálánál ravaszabb, kitanultabb ügynökökkel szemben. Most már láthatják, hogy az a pillanatnyi ijedelmey, melyet az új törvény ezekben a kereskedőkben keltett, hamarosan véget ért s ime, most már rá sem hederítve éppen új folytatják kisdéd játekaikat, mint a multban, semmi sem gátolja őket abban, hogy könynyelmű hitelezéseikkel bajba ne rántsák azt a fogyasztó közönséget, melynek sem azokra az írodalmi termékekre, melyeket részletre árusítanak, sem azokra a fényképező gépekre, lófegyverekre s egyéb felesleges holmira szükségük nincsen, amellyel a részletkereskedők az ország lakosságát oly tulontul elárasztják.

Az új törvény tehát mit sem változtatott a régi helyzeten. Nem változtatott pedig azért, mert a gyakorlat nem fogantositja a törvényt abban az intenzióban, a melyben az alapítók megalkották. Nem

védi a kisémbert, azaz nem jobban, mint annak előtte, éppen hogy a fizetéssel bírók letlithatalan részlet emelte kétszeresére. De azt, amit gondoltak, hogy a kétszobás s alatta állók butorzatat ne lehessen bántani, vagyis hogy a családok egzisztentiáját ne lehessen a végrehajtások s azok fogantosisával feldulni, ezt az új törvény éppen alkalmaszának módjában nem tudta behozni s így a kisémbert érdeke e téren védelemben tovább sem részéül.

Részletre! Hangzik fel újból a már eltemetettnek hitt jelszó s a részletre vevők keserves könnyei áztajtak továbbra is a hazai talajt, az új törvény alkotóinak legnagyobb keserűvére.

Kereskedés — emberhussal.

Felfogott kivándorlási ügynök.

Csak a mult hónapban is örvendetésen konstatálta a hivatalos statisztika, hogy a kivándorlás csökkent, alig folyamodnak néhányan Amerikába szóló utlevélért. — Persze a hivatalos adatok nem tudnak azokról, akiket utlevél nélkül szállítanak ki a lelkiismeretlen közveitök. Az utlevélért való utanjárás költsége kerül, a hatóságok nem is szivesen adják, keresztül kell menni az ujvilágba készülő atyafinak mindenféle tur-turán, amig passushoz jut. De arra való az élelmes ügynök, hogy segítsen a bajon. A hajóstársaságok is megfizetik a fáradozást, meg a kivándorlók sem sajnálnak né-

Tedd el juhász...

Tedd el juhász, tedd el Siro furalyadát, Híaba siratod Már a Rózsikádat.

Nem jön az már vissza, Sírhat borul rája, Nem foelhet immár Furalyad szavára.

„Jól tudom, hogy immár Mindhiába keltem, Azért fuvom, hogy a Szivem megrepredjen...”

— Kít siratsz kis harang? „Egy legényt siratok, Tegnap még a retten Nyáj után ballagott.

Ott egyre azt sirta Arva furalyaja: Temetőben porlad Eves rózsza szála.

Ma már az asztalos Koporsóját mérte, Halva találták meg A rét közepébe.”

Ne sirasd kis harang, Hisz örömmel met el, Együtt álmodzni Porló kedvesével...

IJ. REVERENCICS ISTVÁN.

Egy letört virágszál.

lra: IJ. ORSITS FERENC.

I.

Valahol a felső Tisza mentén terül el a fenséges ágassí völgy. Magas hegyláncolat keríti be a természet e gyönyörű panorámáját. A völgyön keresztül egy kis patak folydogál hangtalan medrében. A patak partján dombon áll egy hatalmas kastély, zászlós tornyaival és a homlokzatán tömör kőbe vert nemesi címerral. A kastély körül park terül el. Hatalmas lombosítók s az oldalt hajló fak lecsüngő ágai, mintegy védő karok gyanánt fonják körül a kastély mohepote bástyafalait, hogy visszaverjék róluk a fergeteges idők rombolásait. Gyönyörű kép az, mikor lezár az est es a hold ezüstbárkaja fölbukszik az ég azur tengerén, amelyen apró, csillogó fódrok gyanánt milliónyi csillog ragyog s az évszázados fák lombjai halkán susognak.

A kastély urai már a molnácsi vérszót székelyfalusi Székelyek voltak. Jelenleg Székely Gábor ül leányával az ősi paróchiában. (Az elbeszélésünk kezdetét értem). Mióta feleségét, az áldott lelki, halavány asszonykát letették az ősi kriptába, azóta nem hallani az öreg ur vig, kedélyes tréfáit. A vendégek elmaradtak s ha neután véletlenül betéved egy-egy, hamar odébb áll az is, a szomorúsg és bánat tanjáról. Az öreg, egyedül leányának, Margitnak élt. Margit neki mindencs-leánya, gondozója s öröngyála. A szép

barna szemű leány megvigasztalta. Vigasztalta, pedig ő is vizsgálóra szorult volna. Beteg volt. Anyja gyász betegé tette. Ugy sokszor gondolt a halálára, a mindent megváltó halálára.

Atyja helyett ő járt kinn a cselédeknél, ő tartotta fakan a zabóltalan hadat. De hiába. Gyöngye kez az asszony keze, még gyöngyebb a leányé. A cselédek loftak, csalák őket. A kiadás napról napra nőtt, a bevélet pedig fo gyott. Az öreg Székely Gábor, ki valamikor a régi jó időkben egy egész falut tartott ki jó szóval és friss ebéddel, kölcsönökkel szorult. Egy téli estén számításai közben azt vette észre, hogy a kastély már nem az övé. S amit azon az estén gondolt, az be is következett. Rövid két hónap múlva egy kora tavaszi napon, doberges zavarta meg az ősi kastély megszokott csendjét. De ezt az utolsó állomást nem érte meg az öreg ur. Előző estén leányának, Margitnak rosszulletölt panaszkodott. Agyba fektét s mikor a nap első arany sugara betévedt a kastély ablakban, az ágyon megalkott Székely Gábor holttestén. — Margitnak, ki még egészen le sem vetette a gyászruhát, ismét gyászolnia kellett. S e kettős gyász vaszörnimleg elég arra, hogy a husz éves erékeny szív lemondjon az élet örömeiről, s hogy a kora piróságát elveszítse örökre.

Eltemették az öreg urat. Csendben, egyszerűen. A régi időkben a kastély előtt feicánkozó nyegyesek gazdái nem vettek, vagy nem is akartak tudomást venni a temetésről. Barátaink vannak, míg gazdagok vagyunk, de ha a szerencse leder

(Tapolca.)

hány forintot, különösen mikor az ügynök élénk színekkel vólja az amerikai aranyországot, a mesés fizetést, de bölcse elhallgatja a rettenetes drágaságot, az embernyuzó uszort és azt a baromi életet, melyben a magyar munkásnak, ennek az erős, de művelten emberanyagának az élelmes yankek között része van.

Az utóbbi hónapokban az alsólendvai járásban különösen megszaporodott a kivándorló száma. Egyes községekből hetről-hétre többen és többen vándorolnak ki az új hazába és mint az előfelekből, illetve a nép hangulatából megítélni lehet, a közeli hetekben az eddigi száma megkétszereződik. Nagypalán és több községben valóságilag dühöng a kivándorlási láz, aminek egyrészt az az oka, hogy élelmes kutarak a végesség felcsigázták a nép fantáziáját a dollárök hazájáról, másrészt az utlevél nélküli kivándorlást szinte gyerekjáték számba vehető könyvedség segítők elő a kivándorlási irodák falusi megbízottai, kik többnyire éjlel szokve, vagy nappal különböző ürügyek alatt kocsin csempeszik át a steier határon a kivándorlókat.

A közeli napokban éppen akkor csipett nyakon a hatóság egy szekeres embert, mikor két kivándorlót akart átcsémpészni Steierországba. Kluger Jenő a neve a szekeres embernek, ki két rossz lován Petántra jart savanyuzást. Hogy odagy e menten irtesen, vigan szállította a kivándorlókat, akiknek nemcsak fuvarosuk, hanem ügynökük is volt. Ö beszélte rá az a fiatalokat a kivándorlásra s mikor már kész volt az alku, fejleintek egy korona foglaltól szedett fél. Éjszaka azután elindult két-három kivándorlóval. Legtöbbször azonban egyenként vitte őket, ami nem volt annyira feltűnő. Petántról átgyalogoltak Reggedébe, a legközelebbi osztrák állomásra. Itt a kivándorló leszurt Kluger kezéhez 10 koronát, az ügynök pedig megváltotta a jegyet Gráciá, ahol már várta a pasasérok a főügynök s eldírálta őket Hamburg felé.

Most az egyszer azonban pechje volt Klugernak. Leleplezték és elcsípték. Most a fogházban ül. Természetesen konokul tagad s azt állítja, hogy csak szivességből

szállította a kivándorlókat Petánzra, csupa szivesség volt a Gráció szög jegy is, a fizetés pedig a fuvarért dukált. A vizsgálón azonban kiderítette, hogy Kluger hazudik. A kivándorlásra való csábítást üzlet-szerűleg üzte s minden fejtét díjazást kapott. Az üzlet elég jól jövedelmezett, mert az ösztöl kezdve negyvennél több pasas utazott a savanyuzvés szekéren Petancig.

Lesz villanyvilágítás.

De talán száz év múlva.

Ákár a fumei cápa, évről-évre felszínre kerül a villanyvilágítás eszméje. Itt is, ott is halljuk a véleményét, hogy hát igen, szükség van a villanyra, mert a jelenlegi világítási mód kezdetlegességénél és gyatraságánál fogva csak nagyon kicsiny falukban állja meg a helyét, — de a világrért sem találhatnánk a legceskélyebb burgalmat az eszme kivételéhez azoktól, akik pedig egész esztendőn át legjobban szídják a komisz világítást.

Emlékeznünk rá, valamikor ugy vélekedtek a város bölcsei, hogy az éjszakai korhelyeknek nem kell világosság, a józan polgárok pedig maradjanak otthon este. — Hát szép, az is szép a bölcsesség, de mi azért mégis azt kívánjuk, hogy aki így vélekedik a világításról, annak minden éjjele pl. a Szentjános-utacán kelljen végigyalogolnia. Ebben az utcában a legkürivöb a rossz világítás, egyrészt mert a hosszú utcában gyálázatosan kevés a lámpa s amit van, az is csak ritkán ég, de ekkor is este 10 órára kialszik.

Egyszer a kanizsai Franz-cég, máskor egy helybeli emlegetek a villany eszméjével kapcsolatosan. Mi, akik ismerjük mind a két ajánlatot, mondhatjuk, mind a kettő előnyös volt a városra. A Franz-cég kikötötte, hogy ha kellő számu láng-biztosítva lesz, — egy gőzmalom épített Alsólendvára, mely egyuttal az áramfejlesztéshez szükséges erőt is szolgáltatná. A város ezt az ajánlatot nem részesítette abban a figyelemben, amit megérdemelt volna, Franz tehát köszönt és ment. Itt hagyott bennünket eszméstől, villanyosostól együtt.

Utána Eppinger Samu nevét emlegettek, mint aki egy igen kedvező ajánlatot lépett elő. Azzal, hogy ő bizonyos összegért szivesen szol-

— Egy rügyfakasztó májusi alkonyon a parkban sétált a leánnyal. A bucsuzásnál megragadta Margit kezét s megváltotta szerelmét.
— Margit! Már hetek óta lesem, várom az alkalmat, hogy megmondhassam, hogy szeretem. Szeretem az első pillanattól fogva, mikor meglátam. Nem vagyok gazdag ember, de van két dolgos kezem, van hátra egy becsületés életem, azt magának adom. Csak egy szózt mondjon. Mondja, hogy szeret!

A leány összeresztent e váratlan vallomásra, de csakhamar tudta, hogy mit feleljen.

— Menjen kedves Emil, tartson meg engem jó emlékezetben, de arra, amit az ímént mondott, ne gondoljon többre soha. Erti? soha! Én nem tehetem boldogság sem magát, sem mászt a világon. Pedig szeretném boldognak látni, de én nem tehetem azza. Én érzem, hogy ugy sem élek soha. Engem hiv jó anyám és apám, és én követem őket...

— Amit érzett a szegény leány, az be is következett. Egy fagyos novemberi napon kinttették a gyászbölgöt a volt Székely kastejára. Kikisértek a szerencsétlen, hervadt virágszálba az enyészett birodalmába, letették az óst kriptába, édes anyja mellé. S az ő szomorú sorsát, korá elmulását tán a fülemle zengi csöndes éjszakaiok elhagyott sírházán kidől kövén. Az ő életének szenvedésével nemcsak a kripta sírúke, molepte fűdele, melyek csak a sír mellett tiltett ákaclombok hintenek könyörületből egy-egy hervadt levelet...

gáltatja az áramfejlesztéshez szükséges erőt, ha valakivel a város a világítást illetőleg meggyezésre jutna. De — dicséretére legyen mondv a lendvai bölcsességnek — ez az ajánlat is hajótörést szenvedett, vagyas ad acta helyeték.

A napokban aztan Alsólendvára jart egy fővárosi cég képviselője, hogy információit szerezzen aziránt, vajon milyen alapon tárgyalhatna az illeletes forrnmal a villany bevezetés végett. Szegény, mikor megtudta, hogy 100 év múlva lehet valami a villanyból s hogy az előtt minden lépés hiábavaló fáradozás, elment anélkül, hogy a városahát belülről láta volna.

Ilyen körülmények között még csak álmolni sem lehet, hogy legalább száz éven belül meglesz a villany. Ahhoz két olyan dolog szükséges, ami nekünk nincs: pénz és érdeklődés a városi ügyek iránt. A mi villanyunkat pedig nekünk kell fizetni, ha megcsinálják s a megcsináláshoz legalább is kell anyai jöndület, mint amennyi a közönyösségből van bennünk.

A rendőrkar.

— Kávéházi jelenet. —

(A kávéházban beszélget két ur. Miután a szerdai álarcos-báltól a Binnyei Pál halhatatlan költszétéig letárgyalok mindent, rátérnek a rendőrszaporadásra.)

Az első: A harmadik rendőrt szükség volt. Szükség!

A második: Ha maga mondja, akkor elhiszem. A kedvéért.

Elő: Mert a közbiztonság gyenge volt.

Második: Gyenge volt.

Elő: Láttá az új rendőrt?

Második: Láttam, de a kardját még mikroscóppal sem fedezhettem fel. Hát van kardja is? Elő: Maga ehhez megint nem ért. A rendőrnök csak akkor kell a kard, ha szükség van rá. Ez a vélemény a városaházán. Ez az én véleményem is.

Második: No és mit csinál a kardtalan rendőr, ha veredekezést lát?

Elő: Elszalad.

Második: Elszalad?

Elő: Igen. elszalad a kardjáért a rendőrszobába.

Második: De hiszen ez kész nevetség. És ha a rendőrszobát vára találja, nem tudomáson szerint a szobánkat csak egy kulcsa van, mely nem lehet egyzserre három embernél, — mit csinál?

Elő: Mit? Hát vár.

Második: Mire, kire vár?

Elő: Magát még a jóakarát se nevezheti okosnak. Hát mire várna? A rendőrköre vár!

Második: És ha a rendőry egy óra múlva sem jön?

Elő: Vár két órá.

Második: Tegyük fel, hogy két óra múlva se jön.

Elő: Maga ne teygen fel semmit, mert magával nem lehet vitalkozni... Ha két óra múlva jön a rendőry, akkor a kardtalan elindul megkeresni.

Második: Hol?

Elő: Mit tudom én? Mondjuk a lakásán, a korcsmában, a hegyen... de nem vagyok én jó!

Második: És mit csinál, ha pl. a hegyen megtalálja a kollégáját?

Elő: Mindenesetre először elkéri a kulcsot, azután lejön a hegyről, elmegy a városaházhoz, felnyitja az ajtót és...

Második: És?

Elő: Engedeljen legalább léleketlen vennem.

...Nohát, felkötö a kardját.

Második: Akkor végre visszamegy a veredekezéshelyére?

istennője elfordul tőlük, akkor a barátok száma megnegad.

Kinn a temetőben a néma sírhantok lakói új társat kaptak. S ezek a hantok eltárnak minden boldogságot, minden bütt és szenvedést...

II.

A Székely-család utolsó sarja, Székely Margit teljesen árva, elhagyottan maradt volna, ha meg nem könyörülnek rája a kastejly új lakói. Magukhoz vették a szerencsétlen leányt s mindent elkövettek, hogy elfeledtessek vele a bánatot, a szomorúságot, de hiába volt. A szegény leány nem tudott felvidulni, nem tudott nevetni az ártatlan férfékon. Ö csak úgy jart a ház lakói között, mint egy árnykép.

Naphosszat üldögélt a kastejly parkjában és el-elgondolkozott a szebb életéről, a boldogságról, a multról s mikor fölébredt ábrándozásaiból és látta maga körül a százados jegenyefákat, melyek az ő őseinek hírnevéről, dicsőségéről süttogtak, ilyenkor végtelen zomjuság töltötte el szívét és sírva fakadt.

Ezeknek a jeleneteknek volt egy tanuja is. A falu jezsuiták Dómotörnek fia, Emil, ki most jött haza Zürichből, hol műgyegetani tanulmányt végezte. Emil a kapurácson, vagy néha közvetlen a leány mellett egy fánál hallgatta azokat a szivertépő sóhajtásokat, melyek Margit melléből felszabadkadtak. — Járatos volt a házánál, Margit is észmerte s szivesen is beszélt vele az ő megszokott, fátyolozott hangján. Emil megszerette a szegény leányt.

— **A költészet gyöngyei.** Ifjú Binney Péhal, a mi költem poétáink beszélni sem lehet azóta, mióta mi és egyik megyei kollegánk, veresnek lekészésével emeltük a halhatatlanságát. Most már csak azért sem mond le a babérról, tovább "szerkeszt", amig — mint mondani szokta — "a tekintetes falusi közbirtokosság és a tekintetes város polgársága feje meg nem világosodik." A teljesen analitahá népöltő, ki a háttérben történet csak most kezd megismerni, e hékén ismét két "szellemi torná"-val kedveskedett nekünk, illő gesztusokkal toliba mondván az alábbi irodalmi szórnyetegeket:

I. Alsórendva verse.

Alsórendva hegy alá van építve,
Közepbe templom is van építve,
A templót trónra emelték pártjára,
Bünsőket négyvenelöcch elélték
Halálra, de a rabok
Lábukon hordták a láncot.
Órnagyok úgy kőszökök váró fogházba
Vas ajtóval berakták.

II. A nagy tengeröll, meg a hajórell.

Nagy hajónak zuhogása,
Magyaroknál vándorlása,
Magyaroknál vándorlása,
Kutának Amerikába
Küldésük adósagát,
Tenger víze hullámása
Tenger habok esőmögésása,
Szörnyő csapa a királyi
Hullámoktól eldobója
Nagy hajónak meghalálása,
Magy ifjuság szállítása
Pokol szörnyő nagy országba,
Elbacsuztak hazajövelő
Itt nagyok öröget, aprját
Nem szedhetnek katonát.
Hazám, hazám, szerencsétlen hazám
Jó Istenem, mi lesz ennek vége
Gyász borítja szörnyő magyar nemzet,
Gyász koszorú fölékeszi a keresztet,
Sófét földét eltakarja örökre,
Szomorú sófét gyász borítja a magyar hűveket.

Kitűnő barátunk ezután megígértette velünk, hogy verset közreadjunk, ezután feleltet föl, büszkén, boldogan távozott...

— **Intézkedés körünk.** A közönségnek már régi panasa, hogy a városi képviselőtestület többszöri unszolás dacára, még is sem állapította meg a pöcegödör-tisztító díját és így kénytelen-kelletlen ki van szolgáltatva a közönség a vállalkozó önkényének. A vállalkozó pedig nem bolond, hogy keveset számíton, a közönség tehát fizet, mint a köles, és szítja a vállalkozót, aki élmeles és a várost, amely kutyába sem veszi a polgárok érdekeit. A polgárok érdeke van annyira fontos, hogy megérdemel egy kis figyelmet akkor, mikor arról van szó, hogy vissza kell verni egy idekolatlan tulkövetelést. Szeretjük hinni, hogy a város mihamarabb megállapítja hivatalosan, mennyit van joga számítani a vállalkozónak, — mert addig nincsen joga nehezíteni azokra, akik privát-vállalkozókkal végeztek a tisztogatást.

— **Eszküdtéki tárgyalás.** Még élken emléksznk a verlagászu büntényre, mely november 29-ére hajló cismánk Drávasárhelyen, egy ivetetlen és szarvasmarha tenyésztő Prelics János 21 éves északmádi életét kioltotta. A tettes a megyeiokli csmadma bátyja, a 23 éves Prelics Mátyás volt, kit a csendőrség le is tartoztat. Prelics Mátyás a csakortányi járásbíró-ságnál foganatosított kihallgatások során tett bevallván, ügye a nagykiszázi kir. törvényszékhez tetétt át, ahol az ügy a megfelelő előkészítés után tárgyalásra kitüzetett. A gyilkosság elbírálására a jövő havi esküdtékek fog foglalkozni, melynek tárgyalása a február 7. és 12. közötti időzakra osztattak be.

— **Zalaegerszeg hírdet.** Zalaegerszeg érdekes plakátokn hirdeti a vásárait. Három nagy kép eleven vásári részleteket mutat be. Jobbra-képen egy ló és szarvasmarha feje bálum az olvasóra. Alattuk nagy csatorna kelti fel a zalaegerszegi vásárokat látogatókra a jökevőket.

— **A mértékek hiteltesítése.** A kereskedelmi miniszter leírtaiban értesítette a kereskedelmi és iparkamarát, hogy a kereskedők és iparosok mér-

legeiket használhatják továbbra is, ha azokat legkésőbb az 1910. év végéig időszakos hiteltesítéskijáratóbb mutatják. A mérelegek és mérőeszközök kijáratóbbja 1910 március 31-ig adott a miniszter haladékok.

— **Művész-estély** Egy kellemes művész-estélyre van kilátása közönségünknek. Mint értesültünk, Megyessy Zoltán zenekonzervatórium tanár lépéseket tett, hogy két kis művész-féval városunkban egy hangversenyt rendezhessen. A művész-család az ország több városában rendezett ilyen estélyt, legutóbb Zalaegerszegen és Csáktornyan, s mindenütt nagyon meg volt elégedve velük a közönség.

— **Egy istökös és következményei.** Azaz bocsánat, ezek a következmények nem is annyira következmények, mint előzmények, mert hiszen az istökös, az a bizonyos Halley-féle istökös még nincs itt. De mégis csak következmények, mert ha az istökös nem lenne úgy, mintha jönne, akkor ezek, amik történnék, nem történnének. Tehát a Halley-féle istökös következő előzményeiről, illetve előző következményeiről olvassunk.

Először is kikerjék magunknak, hogy május 18-án jöjjön-e. Ha már jön, jöjjön május 1-en. Ha már meg kell halni, az meg sem járja, hogy házbérzetés után haljunk meg. Nem! A házbér 1-en nem fizetjük, mert hisz úgy is vége a világnak. Legalább mindenki azzal a boldogított tudattal haljon meg, hogy egyszer meggrattá a házi urat. Ez lesz első hatása az istökösnek.

Aztán lesz még több is. Az magától értődik, hogy május 18-ika munkaszünetes nap. Piros betűs. Először is az istökös megérdemli, hogy öt fűnepi ruhában várják; másodszor miután úgy is előtte való az emelkedés hármagyardal tóra be fog espini, nem is lesz, aki dolgozzon. És ezek a becsepített a legújónabbak. Jól teszik. Milyen nagy-szerű lesz az, ha észre se veszik, hogy meghalnak. És ha nem halnak meg, milyen pompás dolog, hogy becsipetk. Igazán semmit se vesztek. Sőt a korsormárosok nyerneek ez által. Hogy az istökös a hegyen jobb-e várnai, vagy a pincében, azt egyelőre nem döntjük el. Az idevonatkozó válaszokat május 22-én megírjuk a szerkesztői üzenetekben. Mert eddig ezt 113-an kérdezték meg, az a postának is nehány korona hasznolt jelenl. Az istökös tehát itt is hasznolt hajt. — Az is tudvalevő dolog, hogy az istökös bocsánatot kérünk — bűdös lesz. Gázokot fog fejeztelen, az illelen. Legjobb lesz tehát, ha mindenki elitája magát kölni vízzel és egyéb parfümmel. Ezt mindenki meg is teszi. Tehát a parfüm-ipar fel fog lendülni. És isztia haszon. Aztán ez a viág rombadül és egy új világot kell építeni. Ez majd a pangó építő-ipart és a vállalkozó kedvet fellendíti. Ez is istia haszon. A téglagyárak tehát jól teszik, ha sok téglát csinálnak előre. Ha a világ megmarad, akkor majd lesz legalább sok téglá. Hogy örülnek majd, akik építeni akarnak, lengé ismét hasznolt. Még sokféle hasznalón jár a Halley-istökös, ha meg jön. Ha meg nem jön — az is hasznolt. Nem kell tehát félni tőle, annál is inkább, mert báraké a szerencse. Ha tehát házzá leszünk, lesz szerencsénk és nem lesz hozzá szerencsénk. Így is jó.

— **Endrői Sándor,** kitűnő költőnk most új oldalról mutatja be fényes tehetségét: mint gyermek-költő. Sebők Zsigmond és Benedek Elek gyermekjarmokra, a "Jó Pajtás"-hibelenek és gyermek-megjépek, megfogékuk, friss, vidám hangúkkal a magyar gyermekirodalmat legkedvesebb újonjságai. "Jó kis lányok dala" című bájos kis verse van a jó Pajtás legutóbbi számának elején. Igazán jama jók, megjelöltek voltak a jó Pajtás Dömötör kalendás automobil utazása, ezáltal az elgázolások terén teremtő világrekordot a józika málk. Szerepe György szép elbeszélést írta a számba. Schöpfung Ádám "Hibelenek" című regénye megjelölt megfogékuk gyártás módjával. Lampert Géza kedves verse, egy szép gyermekék, Benedek Elek csilla meséje és regényelvtalás. Sebők Gyula cikke a fenyekepréről, trégyének a kádasokról és megjelölt a jó Pajtás legutóbbi számát gazdag olvasmányra. A szerkesztői üzenetek és rejtvények is érdekesek, mint mindig. A jó Pajtás mindig vasárnap jelenik meg a Franklin-Társulat kiadásában a négy négyedre 2 kor. az Mutatványzást kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, IV. Egyetem-utca 4.).

— **Másutt.** Csak a minap adott hír róla, hogy a Szentbékállan elterjedt kártyaszennyvedély következtében egy legény agyonlötötte magát. Az ottani tantó most dalárdát szervez a legények között. Vasárnaponként pedig felolvasásokat tart, hogy a falu legényesége újra terelje.

— **Egy magyar szabadsághős emléke.** Gaál Sándor 1848—49-iki honvédezes egy beszüppedt, feltetlen sárbán nyuszik az olaszországi tereföben. Családjá nincsen, nemzete megjelöztett hőstétéről, csupán szülőfalujának, Csikszentgyörgynek hazafias polgárságában él a hőszékely emléke. Csikszentgyörgyön emléket akarnak csinálni Gaálnak, de sem a községnek, sem pedig a lakosságának nincsen elegendő pénz ahhoz, hogy Gaál alakját csak a legprimitívteb ontvenyben is megörökítsék. Azzal a kéressel fordulnak tehát a hazafias magyar községhez, hogy nemest tervüket segítsek elő szíves adományaikkal, melyek Csikszentgyörgyre, a Gaál Sándor emlék-avató bizottságnak küldendők.

— **Merénylét a szőlőhegyen.** Folyó hó 25-én, kedden este 8 ora tájban Bogár Miklós petházai lakosnál ellátogatott Gyuricza József petházai lakosnak a csestei völgyben lévő szőlő-hegyre. Alig hogy Bogár beégett Gyuricza hajlékába, közvetlenül a háta mögött egy lövést hallott. Ijedten hátra fordult s látta, hogy Kósa János áll mintegy 3 lépésnyire tőle s füstölő gyegyvert meg mindig fejére irányítja. A lövés zajára a házból többan kiszaladtak, rárohantak a merénylőre és kicsavarták kezéből a fegyvert. — Kósa János ott a helyszínen azt vallotta, hogy a lövés nem Bogárnak, hanem Gyuriczának szánta, akivel ellenséges lábon állott. A lövés nem tart. A merénylőt feljelentették az alsórendvai kir. járásbírósnál.

— **Késői tél.** Sok szó esett már az idei tél szokatlanúsága felől. Már-már azt gondoltuk, hogy hó nélkül telünk át s hogy mi is ama bizonyos öreg emberek közé fogunk tartozni valaha. Kik nemcsak, hogy eleven istökösök áttak, de olyan telet is megértünk, amikor fűtené alig volt érdemes s amikor egy szem hó sem esett. Ránk ekkor azonban a jóságos Téliapó. A hosszú kis-szerteleszések komoly következménye lett. A múlt héten elkezdte rázogatni hőves szakkálát s több napon oly sürün hullatta a hópelyleket, hogy néhány nap óta süri hótakaró fedi az eddig száraz földterületet. Szóval megváltozott az idő. Beleestünk a télbe s ha így tart ez tovább is, akár csak rövid ideig, nemskóra a csuszáló szánok csingelésében is gyönyörködhetünk. Csak ezúttal ennek a késői télnek meg ne igyunk a levét. Nehogy az időjárás megváltozzon, messze tavaszba bele nyúló telet jósoltgatnak!

— **A dögölt lövőhusát.** Jánosháza van egy hentes, nevét Szalay József. Öröla olvasunk, hogy a múlt héten megdögölt a lóva, az élmeles, hentes gondolt egy nagyot és természet, a dögölt ló husának egyszert feldolgozta és kobászokat készített belőle, a többi részét pedig beásta és disznóhus gyánant akarta kimérni. A felháborító eset azonban tudomaskörjött át a csend-örönek, kik meg idejökörn elokozták a dögölt ló husát és a kobászokat, ezután jelentést tettek az estről a celdmőlőkölő fészalgorbíróknak.

— **Elkobozott löfgyeverek.** Az alsórendvai csendőrség a múlt héten Kósa Vendel csestei-völgyéi és Ifj. Képe Miklós lendhavaszfuzalra lakosoktól egy-egy engedély nélküli löfgyevert kobozott el.

— **Tüz egy üzletben.** Nagykanizsáról jelentik: Csütörtökön este a Csengery-utca és Nador-utca sarkán lévő Weisz József vendégeszközben hirtelen tűz támadt s még mielőtt a tüzet elfojtani lehetett volna, az összes áru és a berendezési tárgyak elégett. A tüzet állítólag egy fiatalember könnyelműsége okozta, ki cigarettára gyújtott a boltban s az úgy gyúftat a petroleumos hordó meléle dotta.

LAPZÁRTAKOR.

Csukics Adolf meghalt.

Egy jószágos, közszeretelen és becsülélen álló, kedélyes öreg ur hunyta le tegnap délután szeméit. Meghalt Csukics Adolf, a mindig vidám, kedélyes "Csukics bácsi," aki mintegy két évtizeden át becszett vadence, dédelgetett alakja volt a társaságoknak. Szerette az ifjuságot, melynek körében megfijodva érezte öreg tagjait s az ifjúság, mely irigykedve nézte az öreg ur mindig friss, fiatalos kedélyét, bálványozta. Nem volt senkinek sem ellensége, ő csak szeretett, becsüléni tudott, s ezzel a ritka tulajdonságával érte el azt,

hogy az egész város egyforma gyászsal, az emberi szív legmélyebb részével néz a gyászra-
vatalat felé.

Csukics Adolf nemcsak a társaságokban volt népszerű ember, hanem a hivatalában is. Mint az Alsőlendvai Takarékpénztár pénztárosa, gyakran érintkezett a takarékek ügyes-bajos feleivel, akik úgy emlékezhetnek vissza reája, mint aki mindenkiel szemben egyformán szolgálatkész, előzékeny és udvarias hivatalnok volt. Terhes hivatalát 20 esztendő óta hajszálpontossággal viselte mindig s nem volt olyan alkalom, mely miatt ő csak egy tollvonásnyit is elmulasztott volna.

Hivatalnoktársainak barátja volt, alantásai-
val nem mint felelővel, hanem mint egy gyengéd apa a gyermekeivel, bánt. Hozzá nem fordult hiába senki, a tapasztalatlan segítette, felvilágosította s mindezt olyan szívesen tette, hogy örök háára közelezt azokat, akik tanácsért valamikor öhozzá fordultak.

A társadalmi életben úgy élt, mint egy vérbeli bohém. A mulatságoknak elmaradhatatlan kedvelt alakja volt s aig mullott el baráti összejövetel a „Csukics bácsi” jelenléte nélkül.

Halálhíre az egész városban mély megdöbbenést, lesújtó gyászt keltett, emléke pedig fel lesz jegezve Alsőlendva közönségének szívében időtlen időkig, mint olyan embereké, akik nem minden nap születnek, de mindig élnek s akkor is közöttünk vannak, amikor már elhangzottak fel-
letük a gyászének méla akkordjai, amikor már kiapadtak a szemek könnypatakjai, azok az igaz-
gyöngyök, amelyek ma az őszinte részvét, a mar-
dosó lelki fájdalom jeleiként hullanak a Csukics-
bácsi kihült tetemére.

Nyugodjék békével!

*

Csukics Adolf 72 évet élt, ebből 20 évet töltött az Alsőlendvai Takarékpénztár szolgálatában, régebben mint főkönyvelő, később pedig mint pénztáros. Mindegy két héttel ezelőtt rosszul lettől panaszkodott, de csak egy héttel ezelőtt, vasárnap vette baját olyan komolyan, hogy orvosa tanácsára ágyban maradt. Egy héti szenvedés után tegnap délután 4 órakor pedig örök álmra hunyta le szemeit. Halálhíre az egész városban mély részvétet keltett, az Alsőlendvai Takarékpénztár épületére nyomban kitűzték a gyászlobogót. Haláláról a takarékpénztár gyászjelentést adott ki.

Temetése, melyen a helybeli dalárda is közreműködik, hétfőn délután 3 órakor lesz.

1185.1909. szám.

Arverési hirdetmény.

Csakornyvai gőzmalom végrehajtató javára, a csakornyvai kir. járásbíróság 909. Sp. 354.4. számú végrehajtást és az alsőlendvai kir. járásbíróság 1909. V. 524.3. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 170 kor. 04 fillérenyi követelés s járuléai kielégítésére Lendvaújfalú községben

1910. február 11-én d. e. 10 órakor

1 peji- s 1 kancaló, és 2 vastengelyes szekér és egyéb ing. 630 K becsértékben bírói ár. utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígéro által meg vetnek jelentik ki még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tettelet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételár utjánban nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árveretlik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsőlendván, 1910 jan. 25.

Havel Ede, kir. bír. vjhajtó.

Arverési hirdetmény.

Schlesinger Alajos cég végrehajtató javára, a budapesti kir. törvényszék 1909. 1426.7. sz. kielej. vé. rehatást és az alsőlendvai kir. járásbíróság 1909. V. 736. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 6721 kor. 60 fillérenyi követelés s járuléai kielégítésére Kerkanmetfalú községben

1910. január 10-én d. e. 10 órakor

cséplő-gép, motor, szekerek, lovak s egyéb ingóságok 6120 K becsértékben bírói ár. utján fognak eladatni a következő által. árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígéro által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tettelet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételár azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árveretlik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsőlendván, 1910 jan. 14.

Havel Ede, kir. bír. vjhajtó.

Utcai lakás

a Városház-utcában, mely áll: 3 szoba, előszoba, pince és padlásból

1910. évi márczius hó 1-ére jutányosan

kiadó.

Bővebb felvilágosítás Balkányi Ernőnél.

5500

közl. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolva, hogy a

KAISER-fele Mell Karameliák három fenyővel

rekedtség, hurut, elnyakodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagoként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillért kapható Alsőlendván Fuss F. Nándor gyógyszerárban.

Kincses

kalendárium

az 1910. évre

darabonkint 2 koronáért kapható:

Balkányi Ernő kereskedésében Alsőlendván.

Egy uri szán eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár Hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának XI. csoportját

1910. február hó 10-én nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár Igazgatósága.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas-és rézbútorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menzszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hírdetes-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hírdetes-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakfelelősen átadását.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedő Hosszúfalun.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BOIS ISTVÁN kőtelgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglő az állomásnál.

BECK MIKSA sütője.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vezeg minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszúfaluban.

DEUTSCH ADOLF vegyeskereskedő Hosszúfalun.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglémester Hosszúfalun.

EHMENYI JÁNOS kábsütő és mezeiskolások.

EPPINGER SAMI teglégáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendván.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktára. Nagy valaszték uridívat cikkekkben.

FARAGÓ ISTVÁN borhely és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDÉS MÓR káveháza Vasád.

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovács.

FÜRST LIPOT vendéglős Riedes.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kiválóan tisztított vídreke is szállít.

GÖMZI LAJOS építőiparos Hosszúfalun. Elvállalja betonhidak és esatornák szakszerű készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Petesházán.

GONCZ GABOR pékmester (Túske tóba) ajánlja saját felügyelése alatt készült házi rozkenyereit és süteményeit.

GÁAL SÁNDOR, a redicsi hengerőzömlőm új berlege ajánlja újjonam általalkított malomát minden nemű gabonák őrlésére.

HÉGEDICUS ISTVÁN eszmádnál.

HORVATH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVATH LAJOS borhely, illatszerek raktára.

HAAS MIKSA vegyészítő és műfesto Zalameg-szeg. Gyujtótelep Alsólendván Blau és Bartos bletében.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva—Hosszúfalun. Elvállal minden és szakmába vágo munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszúfaluban.

KRALL MÁTYÁS mechanikus korokpár- és varró gép javító műhelye Csáktótványán.

KÁNTOR SÁNDOR cukrász Alsólendván.

KEPE MIHALY Hosszúfalun. Elvállal mindenemű b-toomunkát. Kész csövek és hidak káplatók.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhely és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domusinec.

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Dokleszín).

MAYER ODON óras és ókészer. Nagy raktár china ezüst árúban.

MANDELBAUM MOR rófos és divatruka kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mazozó. Elfogad minden és szakmába vágo munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb váltásruhák és vaslábközlő. Varrógép-, géz, aságó gép-, szén-, cement- és malomkó-raktár.

MURSIUS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágo munka lelkiismeretes készítését.

NEUHARTER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, káveháza és szállodája.

NEMETH PÁL gép- és építéllakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván a hegyen). Elvállal minden és szakba vágo munkát.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH H. vegyeskereskedése Nagypalán.

SCHWARZKAROLY bórkereskedő és szikvizgyáros.

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár.

SCHWARZCZ LIPOT butókereskedő Vasád.

SALAMON JÁNOS molnár Lovási (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERHMAN JÓZSEF ácsmester Hosszúfalun. — Alsólendva. Minden és szakmába vágo dolgoit elvállalja úgy helyben, mint vidéken.

SIMONKA ISTVÁN komvész (lakik Alsólendván, a hegyen).

SIMONKA JÁNOS szikvizgyártó.

SIMONKA JÓZSEF ácsmester. Alsólendva.

SCHWARZCZ ETELKA vegyeskereskedése.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

Öz. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ ASZTALOS.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedés, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítőse.

TURNAUER BELA kereskedő és vendéglős Muravér.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen ólesón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemegejokban. Különösen ajánlja a kreceza-oltványokat: szőlőtelepést helyben és vidéken ólesón elvállalja.

WORMTAN BENÓ rófos- és divatruka-kereskedése.

WALTERSDÖLFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZ LIPOT férfi- és nő divatruka üzlete. A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ODON mesz- és vegyeskereskedése.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gónterházán.

ZOMBOHI MIHALY higiénikus fodrász-terme.

AZ ALSÓLENDVA-VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. 1909. ÉVI

MÉRLEG-SZÁMLÁJA

TARTOZIK

KÖVETEL

Vagyon:		kor.	fill.	kor.	fill.	Teher:		kor.	fill.	kor.	fill.
Pénztár	számlának			12396	97	Részvénytőke	számlától			280000	—
Váltó	"			1049083	35	Tartalék-alap	"			27024	—
Jelzálog-kölcsön	"			401775	72	Betét	"	503734	40		
Készlet	"			17422	—	Heti befizetési betét	"	99006	—	602740	40
Heti befizetési kölcsön	"			157662	—	Átruházott kölcsön	"			198611	37
Folyó számla	"			58984	67	Visszleszámított váltó	"			604447	—
Előleg kölcsön	"			9660	92	Osztalék	"			200	—
Felszerelés	"			645	05	Betét kamat 10% adó	"			1335	86
Óvas költség	"			313	70	Átmeneti kamat	"			12310	34
Értékpapír	"			16232	90	Heti bef. betét kamat tartalék	"			6752	85
Ingatlan	"			11567	52	Nyereség és veszteség	"				
Átmeneti tétel	"			185	—	áthozott nyereség a múlt évről	"	398	52		
Átmeneti kamat	"			21272	20	1909. évi tiszta nyereség	"	23401	60	23800	18
				1757222	—					1757222	—

Alsólendva, 1909. évi december hó 31-én.

KOTSCHY JÓZSEF pénztárnok. BÜCHLER ADOLF igazg. tag. KARABÉLYS ELEK elnök. BOGAY GÉZA igazg. tag. SZMODISS VICTOR igazg. tag. WORMTAN BENÓ igazg. tag. VIDÓCZY FERENCZ főkönyvvizető.

Dr. JOZSA FABIÁN igazg. tag. ARNSTEIN BENÓ igazg. tag. Dr. BRÜNNER JÓZSEF igazg. tag. Dr. HAJÓS KÁLMÁN igazg. tag. GROSZ MÓR igazg. tag.

Fenti mérleg-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről-tételre összehasonlítottuk, azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Alsólendva, 1910. január hó 14-én.

FREYER LIPOT felügy. biz. tag.

BITTERA BÉLA felügy. biz. p. tag.

KISS DÉNES felügy. biz. elnök.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.